

Spørgsmaalet om Ophævelse af den i 1940 efter Besættelsen gennemførte Lov om Arbejdsforhold vil blive taget op til Overvejelse med Henblik paa at tilvejebringe en Ordning, som bedre svarer til normale Tilstande.

Indtil Arbejdslønningerne dækker Reallønnen, som den var før Krigen, maa det anses for nødvendigt, at de nuværende Rabatkortordninger for mindrebemidlede opretholdes og i givet Fald videreføres med særlig Hensyntagen til børnerige Familier.

Der vil blive søgt Hjemmel til en værdig økonomisk Sikring af de Efterladte efter Landsmænd, som har ofret deres Liv i Kampen mod Undertrykkerne eller i den farefulde Færd paa Havene, og ogsaa for de mange, som paa Grund af Besættelsesmagtens Overgreb har lidt betydelige Tab af Arbejdsfortjeneste eller Ejendom, vil Hjemmel til Erstatning blive indhentet.

Hjemførelsen af dem, der er blevet tvunget til at flygte til Sverige, eller som i den seneste Tid ved den storstilede Indsats fra svensk Side er blevet bragt ud af tyske Fængsler og Koncentrationslejre, vil blive gennemført saa hurtigt som overhovedet muligt, og man vil drage Omsorg for deres Overgang til normal Beskæftigelse.

Spørgsmaalet om Gennemførelse af en Lovgivning til Varetagelse af Ungdommens Interesser vil blive taget op, og i Forbindelse hermed vil ogsaa Spørgsmaalet om en videregaaende Udstykning af Jord til Husmandsbrug blive rejst.

Hvad angaar Ordningen af de finansielle Forhold, vil det være Regeringen magtpaaliggende at søge Stabiliteten i vort økonomiske Liv opretholdt og sikret.

En Inddragning af ledige Penge maa anses for paakrævet, og Spørgsmaalet vil her dreje sig ikke alene om Konfiskation af de rene Krigsgevinster, men ogsaa om en almindelig Beskatning fastlagt under Hensyn til Tidens særlige Forhold.

De Beføjelser og Kontrolmidler, som de skattelignende Myndigheder har til at konstatere Rigtigheden af Borgernes Selvangivelse af Indkomst og Formue og derved finde skjulte Indtægter og Formuer frem, bør væsentlig udvides, og de Organer, der foretager Skatteligningen, styrkes.

Der vil blive stillet Forslag om, at den gældende Tøjskat ophæves.

Siden Efteraaret 1943 har de ministerielle Administrationschefer varetaget Ledelsen af Statens Anliggender, og de har udført dette vanskelige og krævende Hverv med en saadan Ansvarsfølelse og Forstaaelse af de herskende Forhold, at Landet er dem stor Tak skyldig.

Nu gaar Rigsdagen atter ind til den frie Udøvelse af sit grundlovhjemlede Kald. Vi er igen Herre i vort eget Hus, men vil stadig være tyngede af Krigstidens Følger. Samdrægtigt Samarbejde til Landets og Folkets Gavn er ogsaa nu et bydende Krav, og i den Forvisning, at Rigsdagen ogsaa nu vil lyde Fællesskabets Bud, byder jeg den velkommen til Arbejdet og anmoder Tingene om at konstituere sig under Aldersformændenes Ledelse.

(Forsamlingen afsang første Vers af „Der er et yndigt Land“).